

РЕШЕНИЕ

№ 5405

гр. София, 31.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 30.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **12213** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба /л.3-9, адм.д. № 11010/2020г. по описа на ВАС/ на Т. И. И., със съдебен адрес в [населено място] чрез упълномощени адвокати срещу Заповед № РД-09-0686/16.12.2011г. на министъра на културата.

С жалбата се твърди, че оспорената заповед противоречи на влязъл в сила съдебен акт – определение, постановено по нчд № П-110/2006г. по описа на СГС, с което е потвърдено постановление на СГП №3970/2001г. от 24.11.2006г., с което е прекратено наказателното производство срещу И. и е разпоредено вещите, негова собственост, иззети по делото и съхранявани в Националния исторически музей /Н./ да му бъдат върнати. Исква оспорената заповед да бъде отменена.

С молба от 04.06.2021г. /л.14-16, адм. д. № 920/2021г. по описа на Административен съд Варна/ жалбоподателят е обосновал правния си интерес от оспорване на Заповед № РД-09-0686/16.12.2011г. на министъра на културата с това, че вещите негова собственост се съхраняват против волята му в Н. и че ако заповедта бъде отменена от съда вещите следва да му бъдат върнати, тъй като единственото основание да се съхраняват в Н. е оспорената заповед. Към цитираната молба жалбоподателят е приложил ксерокопия на документи – /2 бр. листа – л.17 и л.18 от същото дело/ без превод на български език въз основа на които е заявил, че е с двойно гражданство – българско и германско и че от 30 години живее във Ф., [населено място].

С определение № 4230/04.05.2022г., постановено по адм.д. № 2414/2022г. по описа на ВАС, съдът е приел, че жалбата е допустима.

Настоящият съд след като се запозна с материалите по делото прие, за установено следното:

С постановление на прокурор от СГП от 24.11.2006г. по пр. пр. №3970/01г., /сл.д. №612/01г. по описа на 01 ТО – ССС/ наказателното производство, водено срещу Т. И., е прекратено. Със същото постановление е разпоредено движимите вещи паметници на културата (старинни монети, статуетка със счупени крака, гривна и обеца), иззети от И. при митническа проверка, извършена на „Аерогара – С.“ на 17.05.2001г., и предадени на отдел „Фондове“ при Н. – С. за временно съхранение, да бъдат върнати на И.. Постановлението е потвърдено с Определение от 05.01.2007г. по н.ч.д. № П-110/2006г. по описа на СГС. В постановлението за прекратяване и в определението на Софийски градски съд е прието, че старинните монети и предмети са „собственост“ на И..

С постановление за прекратяване на наказателно производство № 4683/08 г. от 02.11.2011 г. с № Н.-07-02-д/03.11.2011 г. на прокурор при СГП е прието, че по силата на чл.146, ал.2 /отм./ от ЗКН, но действащ към момента на разглежданото наказателно производство, старинните монети и предмети, общо 54 на брой, представляват веществени доказателства по спряно дознание и като движими археологически обекти ех lege са публична държавна собственост. В мотивите на постановлението е посочено, че И. не притежава права на собственик на отнетите в хода на образуваното наказателно производство движими вещи – археологически обекти, както и че не може да придобие собствеността по давност съобразно изискванията на ЗКН. С посоченото постановление е разпоредено министърът на културата със съдействието на инспектората за опазване на културното наследство да предприеме действия по идентификация, категоризация и регистрация на 54-те веществени доказателства, с правен режим на публична държавна собственост, и заприходяването им като дълготрайни материални активи на някой музей.

Постановлението за прекратяване на наказателно производство № 4683/08г. от 02.11.2011г. на прокурор при СГП е обжалвано от адв. Хр.Г., пълномощник на Т.И. в частта, касаеща разпореждането с веществените доказателства. С определение от 21.12.2011г., постановено по внчд №1226/2011г. по описа на САС жалбата е оставена без разглеждане като недопустима. Видно от мотивите на определението Т.И. не е от кръга на лицата, които могат да оспорват постановлението на прокурора. Посочена е друга възможност за обжалване – по реда на чл.200-201 от НПК до прокурор от по-горестоящата прокуратура.

В представените от СГП материали с писмо от 09.06.2022г. е приложено писмо до Н., в което е посочено, че постановление №4683/08г. от 02.11.2011г. не е оспорено по пътя на инстанционния контрол за законосъобразност от по-горестояща прокуратура на СГП /С. или ВКП/ и поради изтичане на преклузивния 2-годишен срок по чл.243, ал.10, изр.2 от НПК, в който е могло служебно да бъде изменено, е влязло в сила на 03.11.2013г.

В съдебно заседание на 30.06.2022г. представените от СГП материали с писмо от 09.06.2022г. са докладвани в присъствието за процесуалния представител на жалбоподателя. Материалите не са оспорени и е направено искане да се приобщят към доказателствения материал. Доказателства, че постановление №4683/08г. от 02.11.2011г. е оспорено по пътя на инстанционния контрол за законосъобразност пред по-горестояща прокуратура на СГП /С. или ВКП/ не са представени.

Със Заповед № РД-09-0686 от 16.12.2011г., издадена от министъра на културата е

разпоредено „отнети в полза на държавата движими културни ценности“ - петдесет и четири броя, представляващи веществени доказателства по следствено дело № 612 от 2001г. по описа на I ТО - ССлС, водено против Т. И. И., предадени на отговорно пазене от Митница „Аерогара С.“ в отдел „Фондове“ на Н. и приети с Акт за временно ползване № П-3340/30.05.2001г., да бъдат вписани във фондовете на музея по реда на Закона за културното наследство /ЗКН/ и Наредба № Н-6/11.12.2009г. за формиране, управление и идентификация на музейните фондове. Посочено е, че заповедта е издадена във връзка с постановление за прекратяване на наказателно производство № 4683/08г. от 03.11.2011г. на прокурор от Софийска градска прокуратура и че неразделна част от заповедта са административни преписки № 11-00-0255/11г. и № 11-00-125/08.08.2007г. на министерство на културата.

Видно от постановление за прекратяване на наказателно производство № 4683/08г. от 02.11.2011г. с № Н.-07-02-д/03.11.2011г. на прокурор при СГП, въз основа на което е издадена оспорената заповед, старинните монети и предмети - 54 на брой, представляват веществени доказателства по спряно дознание и като движими археологически обекти ех lege са публична държавна собственост. В същото постановление е посочено, че И. не притежава права на собственик на отнетите в хода на образуваното наказателно производство движими вещи – археологически обекти, както и че не може да придобие собствеността по давност съобразно изискванията на Закона за културното наследство /ЗКН/. Постановлението е влязло в законна сила. Доказателства за собственост на движимите вещи – археологически обекти от страна на жалбоподателя не са представени. Обстоятелството, че вещите са били в негово държане към момента на митническата проверка не доказва собственост по отношение на вещи – археологически обекти.

Действително с постановление на прокурор от СГП от 24.11.2006г. по пр. пр. №3970/01г. наказателното производство, водено срещу Т. И., е прекратено и е разпоредено движимите вещи паметници на културата, иззети от И. при митническа проверка да му бъдат върнати. Но след прекратяване на посоченото наказателно производство е образувано друго досъдебно производство /ДП/ №5464/07г. по описа на СДВР към което са присъединени всички материали по прекратеното наказателно производство, вкл. предметите – монети, гривна, игла, обеца, фибула, матрица за медальони и бронзова статуетка на А., като веществени доказателства по дознанието. ДП № 5464/07г. по описа на СДВР също е било прекратено, но преди това от него са отделени доказателства, касаещи престъпна дейност на неизвестен извършител по чл.278б от НК и е образувано ДП №220/08г. по описа на СДВР. Към последното ДП са включени като веществени доказателства, отнетите с процесната заповед в полза на държавата движими културни ценности, които с постановлението за прекратяване на наказателно производство № 4683/08 г. от 02.11.2011 г. , на основание чл.146, ал.2 от ЗКН са обявени са публична държавна собственост /л.23-29, адм.д. № 11010/2020г. ВАС/.

От изложеното е видно, че към момента на постановяване на оспорената заповед движимите културни ценности, съгласно постановление за прекратяване на наказателно производство № 4683/08 г. от 02.11.2011г. не са собственост на Т. И.. Жалбата е неоснователна.

При този изход на спора разности на жалбоподателя не се следват. С писмено становище от 07.06.2022г. ответникът е претендирал присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което следва да се уважи за сумата 100,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. И. И., със съдебен адрес в [населено място] чрез упълномощени адвокати срещу Заповед № РД-09-0686/16.12.2011г. на министъра на културата.

ОСЪЖДА Т. И. И., с ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес в [населено място] да заплати на министерство на културата сумата 100,00 лв., разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: